



# “Jorden er kun ett land...”

Bahá'íene forstår det slik at de dramatiske endringene og forvandlingene i det globale samfunn i løpet av det siste århundret – endringer som vi enda ikke har sett den fulle rekkevidde av – er satt i scene av en ny budbringer fra Gud. Det er det gjennomtrengende lyset fra en ny åpenbaring som opplyser det guddommelige mønsteret for fremtidens samfunn.

**I** DE SENERE ÅR har kanskje det mest betydningsfulle fenomen på den internasjonale arena vært “globaliserings”-prosessen – den stadige “krympingen” av verden og en stadig større sammensmelting av dens folk, kulturer og økonomi.

I utallige bøker, nyhetsartikler og politiske taler har globaliseringsprosessen blitt analysert om og om igjen. Noen sier at den er bra, andre sier at den er uheldig.

De som forsvarer globalisering, sier at den bringer velferd til utallige millioner rundt om i verden og bryter ned nasjonale, økonomiske og kulturelle barrierer og bidrar til å påskynde fredsbyggingsprosessen.

Kritikere sier at den kaotiske måten som markedskrefter har nådd det globale nivå på, har sluppet løs en destruktiv virvelvind som utnytter arbeidere, gjør de rike rikere på de fattiges bekostning, forårsaker miljø-ødeleggelser og driver de som er mest misfornøyde til terrorhandlinger. De sier at globaliseringens bivirkninger er like forferdelige, at de strekker seg fra utbredelsen av AIDS og rusmisbruk til fremveksten av en monokultur i verden som ødelegger lokale tradisjoner og kveler mangfoldet.

Uansett er det umulig å overse de enorme sosiale, kulturelle og politiske endringene som er forårsaket av denne prosessen. Ungdom over alt ser nå ut til å drikke det samme mineralvannet, ha på


seg samme type klær og lytte til samme type musikk. Tidligere globale fiender deltar nå i felles fredsbevarende aktiviteter. Nye emigrasjonsmønstre gjør at det plutselig finnes mange flere fremmede ansikter og aksenter alle steder.

Enten det nå er av det gode eller ikke, så blir menneskeheten forvandlet på en dynamisk måte i alle land. Og den overordnede tendensen er klar: vi er vitne til intet mindre enn fremveksten av en ny sivilisasjon som er av en global karakter.

For mer enn 100 år siden gav Bahá'u'lláh uttrykk for denne nye virkeligheten da han sa: “Jorden er kun ett land og menneskeheten dets innbyggere”.

Det kritiske spørsmål som menneskeheten står overfor i dag, er: hvilken type global sivilisasjon skal vi ha? Vil den bli dominert av en overflatisk materialisme hvor folks høyeste mål tilsynelatende er å være omgitt av dyre merkevarer mens milliarder lever i elendighet og fattigdom? Vil det bli en sivilisasjon der spillets tapere må overgi sin kultur, sine jobber og naturskønne omgivelser slik at folk andre steder kan ha fremgang?

Eller er det mulig for menneskeheten kollektivt å ta kontroll over sin egen skjebne og sikre at alt det beste i den menneskelige sivilisasjon ikke går tapt? Er det mulig å skape en verden hvor materiell og vitenskapelig utvikling styres av etiske og åndelige prinsipper som fremmer velferden for alle mennesker alle steder?



*“Skulle en konge gripe til våpen mot en annen, bør alle reise seg i fellesskap og hindre ham. Hvis dette blir gjort, vil verdens nasjoner ikke lenger behøve noen væpnede styrker, unntatt for å bevare sikkerheten i sine riker og for å opprettholde indre orden innenfor sine områder. Dette vil sikre fred og ro for alle folkeslag, regjeringer og nasjoner.”*

— BAHÁ'U'LLÁH

Bahá'íene tror at de dramatiske endringene og forvandlingene i det globale samfunn i forrige århundre – endringer som vi enda ikke har sett den fulle rekkevidden av – ble forårsaket av at det kom en ny budbringer fra Gud. Og det er det gjenomtrenderende lyset fra en ny åpenbaring som opplyser det beste mønsteret for fremtidens samfunn.

Med andre ord, religion er den motiverende kraft i menneskenes historie – og den vil fortsette å bestemme retning og utforming. Den fremadskridende åpenbaringen av Guds vilje for menneskeheten gjennom hans budbringere har vært ansvarlig for den økende integreringen av det menneskelige samfunn og fremgangen til dets sivilisasjon. Sirkelen av menneskelig enhet har gradvis utvidet seg fra stamme til bystat til nasjonalstater.

I dag kulminerer denne integreringsprosessen i utviklingen av en global sivilisasjon. Dersom en ser på det tjuende århundres historie gjennom Bahá'u'lláhs åpenbarings øyne, har det vært en jevn utviklingsprosess – riktignok smertefull til tider – mot et nytt mønster for fremtidens samfunn.

Sammenbruddet av det nittende århundres store koloniriker, de feilslåtte eksperimentene med totalitære styresett, fascisme og kommunisme, og den økende avvísningen av tidligere glorifiserte begreper

som rasemessig overlegenhet, maskulin autoritet og religiøs forfengeligheit, har alle ryddet veien for endringene som må komme.

Samtidig har vitenskapelige oppdagelser og ny sosial innsikt i forrige århundre ansopret til mange progressive sosiale, økonomiske og kulturelle forvandlinger og åpnet døren til muligheten for en fremtid der materielle behov blir dekket.

I de første årene av dette nye århundre, vil den pågående globaliseringsprosessen utvilsomt fortsette å bryte ned tradisjonelle barrierer som er reist av foreldede og falske begreper når det gjelder rase, klasse eller nasjonal overlegenhet. Og vitenskapelige og kulturelle endringer som lover velferd for alle, vil med sikkerhet fortsette å skje stadig raskere.

Dessuten advarte Bahá'u'lláh om at dynamikken i sammenslutningen av alle verdens folk til én rase og opprettelsen av en ny sivilisasjon potensielt kunne være katastrofal. “Tegnene på truende rystelser og kaos kan nå fornemmes, for den rådende ordning synes å være sørgelig mangelfull,” skrev han. “Snart vil den nåværende orden ruller sammen og en ny spres ut i dens sted.”

Med andre ord, de negative virkningene av denne pågående globale revolusjonen kan sammenlignes med ødeleggelsen av en gammel bygning som forberedelse til å reise en ny. Bahá'íene tror imidlertid det er uunngåelig at menneskeheten vil oppnå en fredelig og rik fremtid og at den dagen kan fremskyndes dersom vi begynner å leve i tråd med de nye åndelige lovene og prinsippene som gjelder for vår tid.

Disse prinsippene starter med erkjennelsen av vår fundamentale enhet på alle områder, noe som krever en slutt på alle fordommer basert på rase, klasse eller nasjonalitet, og den krever full likestilling mellom kvinner og menn. Den omfatter også å ta sterke og meningsfulle skritt for å utviske de store forskjellene mellom rik og fattig. Med erkjennelsen av at alle verdens religioner er én, vil religiøs strid og intoleranse for alltid bli stedt til hvile.

På det personlige plan, påkaller mønsteret for fremtidens samfunn slik Bahá'u'lláh skisserte det, den høyeste moralske standard. I alle sine forhold vil mennesker bli ledet av prinsipper som pålitelighet, ærlighet og høflighet. Uselvvisk tjeneste overfor andre vil være regelen, og en generell streben etter fremragende dyktighet i alle ting vil gi mening til begrepet personlig selvrealisering. Omfattende kyskhed og edruelighet vil bidra til å få en slutt på mange sykdommer og mange former for menneskelig lidelse.

På samfunnsnivå oppfordrer Bahá'u'lláh til en omprioritering slik at ingen lenger går sultne, ingen familier er uten ly og

## Elementer i et verdenssamvelde

Som Bahá'u'lláh forutså for over 100 år siden, må den nye verdensorden være grunnlagt på følgende elementer dersom en varig verdensfred skal kunne opprettes:

- trygge og anerkjente grenser for alle nasjoner
- alle folkeslags frihet til å bevege seg og gi uttrykk for sine meninger
- generell nedrustning
- opprettelse av en verdensføderasjon av nasjoner
- opprettelse av en verdensdomstol som kan megle i internasjonale uoverensstemmelser
- dannelsen av en internasjonal militærstyrke som kan bevare fred gjennom prinsipper om kollektiv sikkerhet
- en forpliktelse til å beskytte kulturelt mangfold



ingen barn blir berøvet en utdanning. Samfunnsinstitusjonene, enten de er på lokalt, regionalt eller nasjonalt plan, vil sette rettferdighet og det felles gode i høysetet, og den omfattende forståelsen av menneskehetens åndelige virkelighet vil føre til stadig høyere nivåer av samarbeid, læring og oppdagelser.

På verdensnivå oppfordret Bahá'u'lláh til å skape nye institusjoner som er i stand til å ta seg av og styre den kommende globale sivilisasjon. Bahá'í-skriftene hentyder spesielt til at verden til sist vil bli styrt av en demokratisk valgt lovgivende makt, en rettsinstans og et verdensstyre, og alle disse vil bli støttet av en internasjonal styrke som er i stand til å utføre den kollektive viljen til verdens folkeslag. Forpliktet til prinsippet om kollektiv sikkerhet, vil disse globale institusjonene også samarbeide om å få slutt på krig og fattigdom, å fremme utviklingen av vitenskap og teknologi til det beste for hele menneskeheten og å koordinere markeder og handel på en måte som fremmer alle menneskers ve og vel.

Langt fra å beskrive en kolossal "storebror" på verdensnivå, legger bahá'í-læren vekt på viktigheten av lokalt selvstyre og grasrotinnspill. I bahá'í-troens administrative orden, med sine fritt valgte styrende råd på lokalt, regionalt, nasjonalt og internasjonalt plan, er det et mønster for styringssystem som tar opp problemer på globalt nivå uten å knuse lokale synspunkter og lokalt initiativ. Bahá'í-skriftenes åndelige og sosiale prinsipper fremmer også den høyeste standard når det gjelder menneskerettigheter.


De nye institusjonene i det globale samfunnet slik Bahá'u'lláh gav et bilde av

dem, vil på alle nivåer ha rettferdighet som sitt hovedmål. "Høyest av alt elsker Jeg rettferdighet," skrev Bahá'u'lláh. Bahá'íene arbeider for opprettelsen av en verden der de som styrer det menneskelige samfunn, sikrer at alle blir behandlet rettferdig, at grunnleggende behov for mat, husrom og verdighet blir dekket og at lovbrøtterne får hurtig og rettferdig straff. Den brede aksepten av bahá'í-prinsippene om rådslagning og valgprosedyrer vil bringe til offentlighetens lys en ny type moralsk leder, en som setter hele samfunnets velferd foran interessene til et enkelt parti, en ideologi, stamme eller et aksjeselskap, og spesielt foran sin egeninteresse.

Bahá'íene tror at det er uunngåelig at verdens folk vil godta alle disse idéene og gjennomføre dem, og det vil medføre intet mindre enn Den lovede dag for alle religioner. Den er sammenfallende med Bibelens gjengivelse av Jesaias syn om den tid da nasjonene "skal smi sine sverd om til plogskjær og spydene til vingårdskniver ... og ikke lenger lære å føre krig." Det er dette som de kristne har bedt om i århundrer når de ber Fadervår og bevitner at Guds rike vil komme: "La din vilje skje på jorden som i himmelen" Det vil bli oppfyllelsen av løftet i Koranen om at lyset fra Guds rettferdighet en dag vil bryte frem over hele jorden og "du skal ikke se verken dalsøkk eller åser ..."

Det er selvsagt mange i dagens samfunn som fremmer lignende prinsipper og idéer. Som nevnt tidligere, har Bahá'u'lláhs sosiale læresetninger på mange måter blitt synonyme med den moderne definisjon av et progressivt samfunn. Og fremveksten av globale institusjoner som De forente

▲ *Bahá'íene tror at fremtiden vil være preget av harmoni og samarbeid mellom verdens religioner. Et eksempel på dette er at lederne for ni store religioner, inkludert bahá'í-troen, i 1995 samlet seg i London til et toppmøte om hvordan de kan samarbeide for å beskytte det globale miljøet. Gruppen dannet the Alliance of Religions and Conservation – ARC (Alliansen for religioner og bevaring), og siden da har mange av de samme religiøse lederne sluttet seg til Verdensbanken som et videre initiativ til å takle verdens fattigdom.*

  
*“Tegnene på  
 truende rystelser  
 og kaos kan nå  
 fornemmes, for  
 den rådende  
 ordning synes  
 å være sørgelig  
 mangelfull.  
 Snart vil den  
 nåværende orden  
 bli rullet sammen  
 og en ny spres ut  
 i dens sted.”*

— BAHÁ'U'LLÁH

► *Det verdensomspennende bahá'í-samfunnet har lenge støttet De forente nasjoner, en institusjon som mange bahá'ier anser som en forutsetning for den type forenet verdenssamvælde som Bahá'u'lláh tok til orde for.*

nasjoner, tilbyr menneskeheten et utgangspunkt for den type global koordinering som trengs i denne nye tidsalderen.

De mislykkede ideologiske eksperimentene fra forrige århundre har i hvert fall vist at forsøk på å oppnå større koordinering må støttes av moralske prinsipper og åndelig visjon. Uten en dyp forståelse og anerkjennelse av menneskehetens åndelige virkelighet, som er det virkelige grunnlaget for den menneskelige natur, vil veien videre med sikkerhet bli svært vanskelig.

Samfunnsutviklingen er blitt omhyggelig ledet av de store, religiøse lærerne i fortiden. Den moralske standard i de ti bud og den gyldne regel – som begge finner uttrykk i nesten alle religiøse tradisjoner – er eksempler på slike religiøse læresetninger og tjener både som etiske retningslinjer og som en oppfordring til åndelige oppnåelser. De har gjennomsyret den menneskelige bevissthet og omstrukturert kulturer verden over. Selv for de som er uten gudstro, er verdien av slike læresetninger åpenbar.

Den åndelige verden er kilden til de menneskelige egenskaper som skaper enhet og harmoni, som leder til innsikt og forståelse og som gjør det mulig å samarbeide om tiltak. Blant slike egenskaper er kjærlighet, mot, innsikt, selvpoffrelse og ydmykhet. Med sin åndelige karakter danner disse egenskapene det usynlige, men likevel vesentlige grunnlag for det menneskelige samfunn.

I fortiden hadde åndelige læresetninger først og fremst fokus på enkeltmenneskets handlinger eller harmoni innen relativt

små grupper av mennesker. Moralske temaer har likeledes først og fremst vært knyttet til enkeltindividets oppførsel: du skal ikke stjele, du skal ikke lyve; elsk din neste.

I dag må vår forståelse av åndelighet omfatte ikke bare det personlige liv og livet i grupper, men også den kollektive fremgang for menneskeheten i sin helhet. Dette er noe av det som er lovet i alle verdens hellige skrifter. I virkeligheten er det bare på grunn av at menneskeslekten endelig er i ferd med å nå sin modenhetsalder at de urgamle profetiene om en æra med fred og rettferdighet nå kan oppfylles.

Bahá'u'lláhs viktigste budskap er oppfordringen om enhet, og det har hele verden som sitt publikum: “La deres visjon favne hele verden heller enn å være begrenset til dere selv.” Et århundre etter hans bortgang har denne kallen begynt å ta synlig form i et samfunn som representerer et mikrokosmos av selve menneskeslekten, et samfunn som er grunnlagt i alle verdenshjørner, et samfunn som til forskjell fra enhver annen bevegelse det kan sammenligne seg med, har motstått den ustoppelige tendensen til å splittes i sekter og undergrupper, et samfunn som bevisst skaper et nytt mønster for en global sivilisasjon.

Fremveksten av bahá'í-samfunnet er et overveldende bevis på at menneskeheten i hele sitt mangfold kan lære å leve som ett folk i et globalt hjemland. Det står der også som et overbevisende argument for grundig og objektivt å undersøke påstandene til den usedvanlige skikkelsen hvis ånd skapte det og holder det oppe. ■



# “I ET SLIKT VERDENSSAMFUNN...”

*I 1930-årene ble Bahá'u'lláhs visjon om et forent verdenssamvelde oppsummert av Shoghi Effendi i et ofte sitert brev til bahá'iene i Vesten.*

Menneskehetens enhet, slik Bahá'u'lláh så den for seg, innbefatter opprettelsen av et verdenssamvelde hvor alle nasjoner, raser, trosbekjennelser og klasser blir nært og for alltid sammenknyttet, og hvor medlemsstatenes selvstyre og de enkeltes personlige frihet og initiativ er fullstendig og klart beskyttet. Dette verdenssamveldet må, så vidt vi kan forestille oss det, bestå av en lovgivende verdenforsamling hvor medlemmene som tillitsmenn for hele menneskeheten i siste instans vil kontrollere enkeltstatenes samlede ressurser og opprette slike lover som trengs for å regulere livet, tilfredsstillende behovene, og tilpasse samkvemet mellom alle raser og folk.

Et utøvende organ med en internasjonal politistyrke bak seg vil gjennomføre de fattede beslutningene og anvende de lover som den lovgivende forsamling har antatt, og vil dermed beskytte hele verdenssamveldets organiske enhet. En verdensdomstol vil granske enhver konflikt som måtte oppstå mellom enkeltstatene som utgjør dette universelle systemet, og gi sin endelige og bindende kjennelse.

Et internasjonalt kommunikasjonssystem må utvikles – et system som omfatter hele jorden, fritt for nasjonale hindringer og restriksjoner, og som fungerer med utrolig hurtighet og fullkommen regelmessighet. En verdensmetropol vil fungere som nervesenteret for verdenssivilisasjonen, et brennpunkt som alle livets forenende krefter vil rette seg mot og som dens energigivende impulser vil stråle ut fra. Et verdensspråk vil enten bli oppfunnet eller valgt blant de eksisterende språk, og dette vil bli undervist i skolene i alle de fødererte nasjonene som et hjelpespråk ved siden av morsmålet. Et verdensalfabet, en verdenslitteratur og et felles og almengyldig system for valuta, mål og vekt vil forenkle og lette samkvem og forståelse mellom raser og nasjoner.

I dette verdenssamfunnet kommer de sterke krefter i menneskelivet, religion og vitenskap, til å bli forsonet; de vil samarbeide og utvikle seg harmonisk. Pressen, som under et slikt system vil gi uttrykk for menneskenes mangfoldige synspunkter og overbevisninger i full bredde, vil ikke lenger bli ondskapsfullt manipulert av eierinteresser – de være seg private eller offentlige, og vil fri seg fra innflytelsen fra

konkurrerende regjeringer og folk. Verdens økonomiske ressurser vil bli organisert, råstoffkildene fullt utnyttet, markedene vil bli koordinert og utviklet og produktene rettferdig fordelt.

Rivalisering nasjonene imellom, hat og intriger vil forsvinne, og rasehat og rasefordommer må vike plassen for vennskap, forståelse og samarbeid rasene imellom. Årsakene til religiøse stridigheter vil bli fjernet for alltid; økonomiske hindringer og restriksjoner vil bli fullstendig avskaffet; og overdreven klasseforskjell vil bli utslettet. Ekstrem fattigdom på den ene side og stor konsentrasjon av eiendomsrett på den annen, vil forsvinne. Den enorme politiske og økonomiske energi som ødsles og kastes bort på krig, vil nyttiggjøres til formål som vil øke omfanget av oppfinnelser og tekniske utviklinger med den hensikt å øke produksjonen, utrydde sykdommer, utvide vitenskapelig forskning, forbedre helsetilstanden, skjerpe og foredle den menneskelige hjernevirksomhet, utnytte planetens ubrukte og uanede ressurser, forlenge menneskelivet og for å fremme alt som kan stimulere hele menneskerasens intellektuelle, moralske og åndelige liv.

Det mål menneskeheten beveger seg mot, drevet frem av livets forenende krefter, er dette: Et føderativt system som behersker hele jorden og utøver uinnskrenket myndighet over dens enorme ressurser, som forener og virkeliggjør både Vestens og Østens idealer og er befridd for krigens forbannelser og ødeleggelser, som konsentrerer seg om utnyttelsen av alle jordoverflatens tilgjengelige energikilder – et system der makten gjøres til rettferdighetens tjener og hvis liv opprettholdes gjennom universell anerkjennelse av én Gud og gjennom troskap mot én felles åpenbaring.

— Shoghi Effendi,  
*The World Order of Bahá'u'lláh*  
(på norsk i *Appell til nasjonene*)

■ Disse praktfulle terrassene i skråningene av Karmelfjellet ble fullført i 2001. Der de strekker seg nesten en kilometer oppover siden av et fjell som betraktes som hellig i jødedommen og kristendommen så vel som i bahá'í-troen, omkranser de Bábs gravmæle, det nest helligste stedet i bahá'í-verdenen. De nitten terrassene danner vakre hager som byr på et vell av ulike planter fra området. De er åpne for publikum og har allerede begynt å få lovord fra landskaps- og arkitektureksperter. Bahá'íene tror at ferdigstillelsen av hagene signaliserer et nytt stadium i troens vekst og utvikling som gjenspeiler en skjønnhet og storhet som er i tråd med dens globale vekst og forpliktelse til de høyeste moralske prinsipper.





